

«هو الحکیم»

عنوان:

صیحه‌ی رحمانی و شیطانی قبل از ظهور امام عصر «علیه السلام»

دکتر باقر پورکاشانی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْيَاسَجِبِ الزَّمَانِ

『@SERATEHAGHI』

راوی می‌گه «خدمت حضرت صادق علیه‌السلام بودم، مردی همدانی به حضرت عرض کرد: این جماعت عامه (یعنی اهل تسنن) ما را سرزنش می‌کنند و می‌گویند شما گمان می‌کنید به اسم صاحب، این امر ندا می‌شود؟» یعنی اون صیحه‌ای که هست و گزارش داده شده که اهل بیت گفتن، آیا واقعاً همچین صدایی میاد که کل مردم کره‌ی زمین، این صدا رو بشنوند به اسم اون فرد؟ می‌گه سنی‌ها به ما این رو می‌گن. «حضرت تکیه داده بود غضبناک شد، (آقا تکیه داده بود، این حالت تکیه را تغییر دادند) و نشست؛ پس فرمود: از من روایت نکنید از پدرم روایت کنید، بر شما باسی (یعنی خرجی) نیست. از پدرم شنیدم می‌گفت: به خدا قسم این مطلب در کتاب خدا آشکار است.» کدوم آیه؟ این آیه: سوره‌ی مبارکه‌ی شعراء آیه‌ی چهارم: «إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ» ترجمه‌ی آیه اینه که: اگر بخواهیم آیه‌ای، یعنی معجزه‌ای از آسمان برای آن‌ها فرو می‌آوریم. ببینید اشکال سر چی بود؟ می‌گه که عامه، اهل تسنن، به ما اشکال می‌گیرن! می‌گن اون مهدی که بخواد بیاد واقعاً به صیحه‌ای اسمش رو صدا می‌زنن که همه‌ی مردم دنیا بخوان صدای اون را بشنون؟ چنین چیزی اساساً ممکنه؟! تحقق پیدا می‌کنه؟! امام صادق علیه‌السلام می‌گه از من نگیر از پدرم امام باقر علیه‌السلام بگیر که حضرت فرمودن این آیه‌ای که در قرآن هست (سوره‌ی مبارکه‌ی شعراء آیه‌ی چهارم)، دقیقاً داره مسأله‌ی صیحه رو بیان می‌کنه!

چی می‌گه؟ می‌گه اگر بخواهیم يك معجزه و آیه‌ای از آسمان برای اون‌ها نشون می‌دیم! فرو می‌آوریم! تا در برابر اون گردن‌هاشون خاضع بشه! یعنی حجت بر این‌ها تمام بشه! این همون صیحه هست حضرت می‌گن! از بطوفی که در خصوص این آیه هست این آیه در خصوص یکی از مهم‌ترین علائم حتمی امام زمان هست، اون هم صیحه‌ی آسمانی هست که اسم مبارك امام زمان شنیده می‌شه توسط کل مردم دنیا! که این به عنوان معجزه، بینه و علامت مهمّ این که نزدیک هست که امام زمان تشریف بیارند. «پس در آن روز باقی نمی‌ماند مگر آن که در نزد آن، آیه، خاضع و ذلیل باشد.» یعنی همه خضوع دارن، می‌پذیرن! یعنی همه براشون اتمام حجت می‌شه به تعبیری! نمی‌تونن حرفی بزنن! چون يك چیز معمولی‌ای نیست که حالا فکر کردن توی شهر فهمیدن! اون کسی که توی بیابون هست می‌شنوه، همه‌ی مردم دنیا چنین صدایی رو می‌شنون! «اهل زمین ایمان آورند وقتی که این صدا را از آسمان بشنوند که آگاه باشید...» حالا اون صدا چیه؟ فعلاً توسط کیه رو کار نداریم؛ چیه؟ صدا اینه که: «آگاه باشید حق با علی پسر ابیطالب و شیعه‌ی اوست! إِنَّ الْحَقَّ فِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ شِيعَتِهِ»

این صدا این صیحه، از جملاتی که صادر می‌شود شنیده می‌شود اینه که: حق در امیرالمؤمنین و شیعیان ایشان هست، پیروان ایشان هست. «پس زمانی که صبح شود، شیطان در هوا بالا رود (در آسمان)، به مقداری که از اهل زمین پنهان شود؛ ندا کند آگاه باشید: حق با عثمان و شیعه‌ی اوست؛ إِنَّ الْحَقَّ فِي عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ وَ شِيعَتِهِ؛ زیرا که مظلوم کشته شده، پس خون او را طلب نمائید! کسانی که به حقیقت ایمان آورده‌اند، بر حق که همان ندای اول است باقی بماند...» اون‌هایی که حق‌پذیر هستن، همون ندای اول می‌فهمن که این در ارتباط با آقا امیرالمؤمنین و شیعیان ایشان و جملات دیگه‌ای که حالا بعداً می‌گیم در مورد امام عصر علیه‌السلام. «و کسانی که در قلوب اون‌ها مرض هست...» یعنی چی؟ حقیقت‌پذیر نیستن! شك کنن! «به خدا قسم عداوت ما، اهل مرض آن‌هاست.» حالا چه کسانی شك می‌کنند؟! «کسانی که با ما دوستی ندارند! کسانی که ولایت ما را قبول ندارند!» این حالتی که در وجود این‌هاست که شك می‌کنن در اون صیحه‌ی اول، که گفته چی؟ حق با علی و شیعیانش هست، و توجه‌شون به صیحه‌ی دوم جلب می‌شود؛ «در این هنگام از ما تبری جویند (بیزاری می‌جویند) و بد گویند. پس می‌گویند صدای اول سحری از سحرهای این خانواده است.»

توجه دارید که چه در زمان پیامبر چه در زمان ائمه‌ی معصومین، نسبت به معجزاتی که این بزرگواران از شون صادر شده، بسیار این‌ها رو جادوگر و ساحر می‌دانستن! این نه تنها در زمان پیامبر هست‌ها! در زمان اهل البیت هم چنین بوده؛ ساحر می‌دانستن دشمنان‌شون رو!

«...یعنی آل محمد علیهم‌السلام. پس حضرتش فرمود این آیه‌ی مبارکه را تلاوت نمود. اگر آیتی از آیات الهی را ببینند، اعراض کنند و گویند سحر دائم است. وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ»

اگر چنانچه يك عده مستضعف بودن، از بچگی تو يك جریانی بوده،
 تو يك آبادی بوده، تو يك روستایی بوده، می گفتن بابا! علی! حالا علی
 هم خوبه! اولادش هم خوبن! اما عثمان! عثمان چیز دیگه‌ایه! ابوبکر
 چیز دیگه‌ایه! عمر چیز دیگه‌ایه! فضائلی هم گفتن! گفته باشه. خب
 حالا این دو تا صیحه می شنوه؛ دو تا صیحه می شنوه باید چی کار بکنه؟
 دقت بکنید! اگر چنانچه اصلاً اون قدر از حضرت علی بد گفته
 باشن، حضرت علی هم شناسه، می‌گه آقا اولی مشخصه که اون سحر
 هست، دومی به عثمان ایمان بیاره؛ این‌جا چی می‌شه؟ این بنده‌ی خدا
 تکلیفش چیه؟ امام زمان که تشریف میارن حجّت رو بر بطن و کتم
 تمام دشمنان تمام می‌کنن! یعنی اگر این‌جا از این صیحه هم رد بشه، به
 باطل هم رد بشه، مستضعف باشه، از کوچیکی هم گفتن عثمان، عثمان،
 عثمان! علی بد! ابوبکر، عمر، معاویه، یزید! این‌ها رو گفتن! حالا این
 آگه بگذره خب می‌گه حالا این صیحه‌ی اولی، اون سحره چون نمی‌تونه
 اجتماع نقیضین که نیست با هم بخواد جمع بشه!

یا یک سنی معتدلی باشه، گفته خب علی و شیعه‌هاش بر حق هستن،
 یعنی شیعه‌ها همون پیروان حقیقی که اهل تسنن هستن! عثمان هم
 مشکل نداشته، چهار تا خلیفه چون صحیح رو بر حق می‌دونیم اصلاً!
 چرا یکی رو باید باطل بدونیم؟ اون‌هایی که معاند هستن گفته تو اون
 روایت، صحیحی اول رو سحر می‌دونن! اما این‌هایی که معاند نیستن
 چی؟ بسیاری از اهل تسنن هستن معاند نیستن! می‌گن این‌ها با هم خوب
 بودن، این‌ها یک دسته می‌خوان امت اسلام رو شقه‌شقه‌اش کنن! اگر
 نه ابوبکر و عمر و عثمان علی و معاویه و این‌ها همه با هم دوست
 بودن! سر یک سفره غذا می‌خوردن! با هم رفیق بودن! شما اومدین
 شلوغش کردین! ما هم چهار تا خلیفه‌ی این‌ها رو قبول داریم! خب
 صحیحی اول می‌گه علی، می‌گه علی درسته! صحیحی دوم می‌گه عثمان
 می‌گه عثمان! صحیحی سوم... چهارم می‌گه ابوبکر و عمر! می‌گه
 خب تکمیل شد! یک ما کامل شد! خب این چی می‌شه؟ این وقتی امام
 زمان تشریف میارن، تا این‌جا به همون دین سنی‌گریش هست؛ وقتی
 امام زمان تشریف میارن این‌جا تو روایت قبلی گفتم که اتمام حجّت
 می‌کنه؛ یعنی چی؟ یعنی جوری بر وجود هرکسی میابه که این حجّت
 خداست! حق رو می‌یابه. حالا کی مقابل حضرت می‌ایسته؟ کسی که
 لج می‌خواد بکنه!